

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **D. G.**
státní příslušnost Gruzie

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20. 12. 2019 č. j. OAM-975/ZA-ZA11-ZA20-2019, o
udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 12. 2019 č. j. OAM-975/ZA-ZA11-ZA20-2019 žalované Ministerstvo vnitra ČR zamítlo žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně

nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za prokázáno, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z výhrůžek věřitelů kvůli nesplacenému dluhu. Žalovaný poukázal na to, že Česká republika považuje Gruzii s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie za tzv. bezpečnou zemi původu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Žalobce přitom neprokázal, že v jeho případě nelze jeho zemi původu za bezpečnou zemi považovat a žalovaný tak dal na plnění podmínek k zamítnutí jeho žádosti podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu jako zjevně nedůvodné.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu. Vytýkal žalovanému, že pochybil, pokud jeho žádost o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou, neboť domněnka, dle které je určitá země označená jako bezpečná země původu, je vyvratitelná a je zapotřebí zkoumat, zda je bezpečná vůči dotyčnému žadateli. Podle žalobce si žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro své rozhodnutí, které tak nemá oporu ve správním spisu a je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Použitá informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR je podle něj zcela obecná a nijak nesouvisí s důvody, které žalobce uváděl ve své žádosti o mezinárodní ochranu. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 1. 2. 2020 poukázal zejména na to, že v průběhu správního řízení bylo ve smyslu ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu na žalobci, aby prokázal, že v jeho případě není možno Gruzii za bezpečnou zemi považovat a to právě i s přihlédnutím k okolnostem jeho případu.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2019 č. j. OAM-975/ZA-ZA11-ZA20-2019 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu připojeného správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 4. 11. 2019. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 7. 11. 2019 uvedl, že jeho posledním bydlištěm v Gruzii bylo R. 28, Z. a že z Gruzie přicestoval do Prahy letecky dne 24. 8. 2019. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že má dluh, kvůli kterému mu vyhrožují. Tento důvod žalobce opakoval při pohovoru konaném dne 7. 11. 2019 v žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dluh má 7 měsíců a dluží věřitelům 15 000 iarií. Obtěžují ho tři věřitelé, kteří chodí k němu domů a vyhrožují mu i telefonicky po dobu 3 měsíců. Vyhrožovali mu zabitím. Žalobce se na nikoho neobrátil o pomoc, protože policie by mu nepomohla a nepokoušel se přestěhovat, neboť by jej stejně našli. Naposledy jej věřitelé kontaktovali 22. 8. 2019 a po jeho odjezdu chodí za příbuznými. Dluh splácet nemůže,

protože v Gruzii není práce. Prostřednictvím azylové procedury si chce korigovat svůj pobyt. Žádné jiné potíže žalobce v Gruzii neměl a mohl by se tam vrátit, pokud by neměl dluh. Součástí správního spisu je zpráva odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra nazvaná „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“, sestavena v dubnu 2019.

6. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
7. V projednávané věci není sporu o tom, že žalobce je státním příslušníkem Gruzie, kterou považuje Česká republika v souladu s ust. § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb. s výjimkou Abcházie a jižní Osetie za bezpečnou zemi původu podle ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu. Zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle výše citovaného ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu je vázáno na splnění dvou podmínek. První podmínkou je tedy to, že žadatel přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu. Tato podmínka je tedy bezesporu v daném případě naplněna. Druhou podmínkou je pak to, že žadatel neprokáže v řízení o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Žadatelovy obavy z vymáhání dluhu ze strany věřitelů rozhodně za tyto důvody, pro které by bylo možno mít pochybnosti o tom, že právě v jeho případě nelze Gruzii za bezpečnou zemi původu považovat, nelze uznat. Žalobce totiž při pohovoru k důvodům o udělení mezinárodní ochrany jednoznačně uvedl, že se v zemi původu svou situaci spočívající ve výhrůžkách ze strany soukromých osob – věřitelů nesnažil nijak řešit žádostí o pomoc, ani u příslušných policejních orgánů či jiných státních orgánů, příp. nevládních organizací. Nelze tedy v jeho případě jednoznačně dovodit, že by mu v případě podané žádosti u kompetentních státních orgánů byla tato pomoc odmítnuta či poskytnuta v potřebném rozsahu. Žalobci lze přisvědčit v tom, že žalovaným použita zpráva týkající se hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu obecně shrnuje poznatky z řady použitých zpráv a informací o Gruzii, které jsou v závěru této zprávy uvedeny jako použité zdroje informací. V závěru této zprávy se výslovně uvádí, že Gruzie splňuje s výjimkou separatistických regionů Abcházie a jižní Osetie základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu pro zařazení na seznam bezpečných zemí původu, což je dle názoru krajského soudu dostačující pro posouzení, že žalobce by nepochybně měl možnost dovolávat se v případě potřeby pomoci před protiprávním jednáním soukromých osob. Žalobní námitku, že si žalovaný neopatřil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro své rozhodnutí, v důsledku čehož je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, hodnotí proto krajský soud jako nedůvodnou.
8. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 16. března 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce